

Sygnatura akt VI GC 480/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant Ewelina Grądzka

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o zapłatę 12 929,24 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) spółka z o.o. w W. na rzecz strony powodowej (...) spółka z o.o. we W. kwotę 12 929,24 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych 24/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.06.2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3064 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Dnia 23.06.2015 r. (data nadania przesyłki poleconej) (...) spółka z o.o. we W. wniosła pozew przeciwko (...) spółka z o.o. w W.. Zażądała w nim zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kwoty 12.929,24 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, że zawarła z pozwaną w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowę sprzedaży towaru, towar wydała, co zostało potwierdzone fakturami VAT.

Pozwana dokonała płatności należności objętych fakturami VAT z opóźnieniem, wobec czego strona powodowa naliczyła odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie, wystawiła notę odsetkową i wezwała pozwaną do zapłaty. Odsetki ustawowe powódka naliczyła od daty wymagalności każdej z należności objętej fakturami do dnia zapłaty co znalazło odzwierciedlenie w załączniku do noty odsetkowej (...). Pomimo upływu terminy pozwana nie zapłaciła należności .

Do pozwu dołączono odpis z KRS-u powoda i pozwanej, notę odsetkową z załącznikami i pocztowym dowodem nadania, wezwania do zapłaty z potwierdzeniem nadania listem poleconym.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07.07.2015 roku tutejszy Sąd uwzględnił w całości powództwo.

Pozwany w terminie złożył sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty. Wniósł w nim o oddalenie powództwa z powodu przedawnienia zobowiązań odsetkowych bądź o rozłożenie na raty zasądzonego powództwa.

W uzasadnieniu stwierdził, że kwestionuje wysokość naliczonych zobowiązań odsetkowych jako nieodpowiadający dokumentom księgowym. W razie wydania jednak wyroku „utrzymującego w całości nakaz zapłaty” uwzględnienie rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty wmyśl art. 320k.p.c. zgodnie z zaproponowanym harmonogramem. Uzasadnieniem takiego rozstrzygnięcia mają być problemy finansowe pozwanej związane z upadłością (...) S.A. i (...) S.A. na rzecz których pozwany realizował usługi wiertnicze i transportowe. Upadłość tych podmiotów spowodowała lawinę zdarzeń a to wypowiedzenie umów kredytowych, umów leasingu, które wygenerowały duże koszty windykacyjne i egzekucyjne. Od trzech lat spółka sukcesywnie zmniejsza stratę na działalności gospodarczej co jest przesłanką uregulowania jej zobowiązań wobec wierzycieli. Rozłożenie na raty świadczenia pozwoli na spłatę bez uciekania się do egzekucji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.04.2014 r. strona powodowa (...) spółka z o.o. we W. wystawiła notę odsetkową w stosunku do (...) spółka z o.o. w W. z tytułu opóźnienia w płatnościach za dostarczony pozwanej towar. W załączniku do noty wyszczególniono jakich faktur, jakich kwot, ilość dni zwłoki w płatności nota ta dotyczy. W załączniku do noty uwzględniono także kompensatę kwot wynikających z faktur VAT wystawionych przez pozwaną wobec strony powodowej. Łączna kwota do zapłaty wynikająca z noty wyniosła 12.929,24 zł. Dnia 30.04.2014 r. notę tę przesłano stronie pozwanej.

Dowód: nota odsetkowa z załącznikami k. 4-10,

Dnia 17.10. 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w/w kwoty w terminie do dnia 27.10.2014 r. Pozwana na nie zareagowała.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k.11.

Pozwana w załącznikach do nakazu zapłaty przedstawiła dokumenty potwierdzenia kompensaty na łączną kwotę 26.286, 22 zł. oraz złożyła rachunek zysków i strat za 2014 r. i pierwsze półrocze 2015 r.

Dowód: potwierdzenia kompensaty k.31 – 36, rachunki zysków i strat k.37-38.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Wobec braku stanowiska pozwanej w przedmiocie opóźnienia w płatności za dostarczony jej towar sąd uznał ten fakt za przyznany. Rzeczą sądu było rozstrzygnięcie czy zarzuty podniesione przez pozwanego w sprzecznie od nakazu zapłaty co do przedawnienia roszczeń odsetkowych zasługują na uwzględnienie, a w razie ich nieuwzględnienia czy w zakresie zasądzonego roszczenia czy istnieje podstawa do rozłożenia go na raty.

Jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2005 r. syg. akt III CK 223/04 „Roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. **Wyjątek** zachodzi jedynie wówczas, gdy przed upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia o odsetki za opóźnienie **lub wygaśnięcie roszczenia głównego (np. na skutek jego spełnienia)**”. W innym wyroku z dnia 29 kwietnia 2005 r. syg. akt V CK 50/05 Sąd Najwyższy stwierdził, że „Ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w art. 554 k.c., z tym że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. Odsetki za opóźnienie traktować należy jako świadczenie okresowe w rozumieniu art. 118 k.c., a z upływem trzyletniego terminu przedawnienia, w tym przepisie ustanowionego, przedawniają się wszystkie roszczenia o odsetki za opóźnienie, zarówno wykazujące związek z prowadzeniem działalności gospodarczej, jak i związku takiego nie wykazujące.

Oznacza to, że zarzut strony pozwanej co do przedawnienia odsetek co do zasady nie może być uwzględniony. Sąd poprzez niedopatrzenie jednak nie uwzględnił tego zarzutu, który okazuje się być zasadnym co do kwoty 325 zł. i w tym zakresie powinien był powództwo oddalić (faktura (...) w zakresie kwoty odsetek liczonych od kwoty 7.367,21 zł. za okres od dnia 20.02.2012 r. do dnia **23.06. 2012 r. – data wniesienia pozwu**, co daje 123 dni). Pozostałe odsetki strona powodowa obliczyła od opóźnienia zapłaconych należności z faktur przypadających po 23.06.2012r. Z tych względów orzeczono jak w pkt I wyroku stosując dodatkowo zasadę wynikającą z art.482 § 1 k.c., że od zaległych odsetek można żądać odsetek od chwili wytoczenia o nie powództwa.

Odnosnie nieuwzględnienia wniosku o rozłożenie na raty zasądzzonego świadczenia wskazać należy: artykuł 320 k.p.c. stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego i piśmiennictwie istnieją ugruntowane poglądy, że rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzzonego świadczenia jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". **Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody** (Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.; zob. M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422).

Do tej pory nie było przedmiotem dogłębnej analizy stosowanie art.320 k.p.c. w odniesieniu do przedsiębiorców, a w szczególności co do spółek handlowych.

Niewątpliwie pozwana znajduje się w szczególnej sytuacji, ale jak wynika z rachunku zysków i strat za ostatnie półrocze generuje przychody na poziomie 2.885.114,51 zł.

Pozwana nie wykazała przy tym (choć w tym celu wezwany został na rozprawę do przesłuchania w charakterze strony Prezes Zarządu L. R. nie stawił się – sąd pominął dowód z jego przesłuchania) ilu posiada wierzycieli, jakie zobowiązania, na jaką kwotę i czy wobec tych zobowiązań podjęła rozmowy z wierzycielami o prolongatę spłaty lub rozłożenie ich na raty przed wystąpieniem przez nich na drogę postępowania sądowego i czy istnieje szansa na zaspokojenie takich należności.

Samo prowadzenie zaś działalności ze stratą nie oznacza, że zachodzi tu „szczególnie uzasadniony wypadek" i uzasadnia rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Tym bardziej, że kwota roszczenia nie jest znaczna w porównaniu z zestawieniem przychodów ze sprzedaży na koniec czerwca 2015 r.

Z tych to względów rozłożenie na raty zasądzzonego roszczenia nie było możliwe.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Na koszty te składa się opłata od pozwu w kwocie 647 zł., opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda w kwocie minimalnej stawki w wysokości 2.400 zł, naliczonej na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490).